

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 45.

Vydána dne 9. června 1926.

Obsah: **(81.—84.) 81.** Konvence mezi republikou Československou a královstvím Bulharským o vzájemném bezplatném ošetřování nemajetných nemocných. — **82.** Vyhláška o prodloužení doby pro dokončení stavby a zahájení provozu sítě drobných drah s elektrickým pohonem v okolí Karlových Varů, pro niž byla udělena koncese vyhláškou ministerstva železnic ze dne 16. září 1914, č. 253 ř. z. — **83.** Vyhláška, kterou se doplňuje a částečně opravuje vyhláška téhož ministra ze dne 24. března 1926, č. 47 Sb. z. a n., o nejvyšších a těch vyšších úřadech správních Československé republiky, jichž listiny nepotřebují v Německé říši dalšího ověření, a týchž úřadech Německé říše a německých zemí, jichž listiny nepotřebují dalšího ověření v Československé republice. — **84.** Nařízení o reorganizaci župní správy v území Podkarpatské Rusi.

81.

Konvence

mezi republikou Československou a královstvím Bulharským o vzájemném bezplatném ošetřování nemajetných nemocných.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

KRÁLOVSTVÍ BULHARSKÉHO

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA:

Convention

entre la République Tchèque et le Royaume de Bulgarie au sujet de l'assistance gratuite mutuelle aux indigents malades.

Le Président de la République Tchèque d'une part, Sa Majesté le Roi des Bulgares d'autre part, animés d'un égal désir de régler la question de l'assistance gratuite mutuelle des indigents malades, ont décidé de conclure une Convention et, à cet effet, ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires savoir:

Le Président de la République Tchèque:

Son Excellence, Monsieur Bohdan Pavlů,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
de la République Tchèque à Sofia,

Konvence

mezi republikou Československou a královstvím Bulharským o vzájemném bezplatném ošetřování nemajetných nemocných.

President republiky Československé se strany jedné, Jeho Veličenstvo Car Bulharů se strany druhé, ovládnuti stejným přáním urovnati otázku vzájemného bezplatného ošetřování nemajetných nemocných, rozhodli se uzavřít konvenci a jmenovali k tomu účelu svými plnomocníky:

President republiky Československé:

Jeho Excellenci pana Bohdana Pavlů,
mimořádného vyslance a plnomocného ministra republiky Československé v Sofii,

Sa Majesté le Roi des Bulgares:

Son Excellence, Monsieur **Christo Kalfoff**,
Ministre des Affaires Etrangères et des Cultes,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, ont convenu des articles suivants:

Article premier.

Chacune des deux Parties Contractantes s'engage à pourvoir à ce que les ressortissants indigents de l'autre Etat, lesquels par suite des maladies physiques ou mentales ont besoin de secours et de soins médicaux, soient traités sur son territoire à l'égal de ses propres ressortissants jusqu'à leur guérison, les cas échéants jusqu'à ce que leur rapatriement puisse être effectué sans danger pour leur santé ou pour celle d'autres personnes (voir l'article 2).

Article 2.

Le rapatriement des indigents, atteints de maladies physiques ou mentales sera demandé par voie diplomatique à moins d'un accord spécial respectif.

La demande de rapatriement ne saurait être refusée sous prétexte que l'indigent, dont il s'agit, ait perdu sa sujétion s'il n'est pas en même temps prouvé qu'il a acquis la sujétion d'un autre Etat.

Article 3.

On ne réclamera ni aux Caisses de l'Etat, des provinces ou des Communes, ni aux autres Caisses publiques dans l'Etat dont les personnes secourues étaient ressortissants, le remboursement des frais, dont-il s'agit dans les articles précédents, c'est-à-dire des frais occasionnés par les subventions et transports jusqu'à la frontière de l'Etat, dont le malade physique ou mental serait le ressortissant, ainsi que des frais de l'enterrement, sauf les cas énumérés dans l'article 5.

Article 4.

Dans le cas, où la personne secourue elle-même ou d'autres personnes, obligées en vertu des prescriptions légales en vigueur, sont en état de supporter les frais en question, le droit de leur en réclamer le remboursement demeure réservé.

A cet effet chacune des deux Parties Contractantes s'engage à prêter à l'autre Partie l'appui, admissible suivant sa législation inté-

Jeho Veličenstvo Car Bulharů:

Jeho Excellenci pana **Christo Kalfova**,
ministra věcí zahraničních a vyznání,

kterí, vyměnivše své plné moci, jež shledali v řádné a náležitě formě, dohodli se o tomto:

Článek 1.

Každá z obou smluvních stran se zavazuje dbáti toho, aby s nemajetnými příslušníky druhého státu, kteří následkem tělesných neb duševních nemocí potřebují pomoci a ošetření lékařského, bylo na jejím území zacházeno tak, jako s příslušníky vlastními, až do jejich ozdravení, po případě až do té doby, kdy jejich repatriace bude možná bez nebezpečí pro jejich zdravotní stav neb bez nebezpečí pro osoby druhé (viz článek 2.).

Článek 2.

Repatriace nemajetných, tělesně neb duševně nemocných bude vyžádána cestou diplomatickou, nebude-li zvláštní příslušné dohody v tomto směru.

Žádost o repatriaci nebude lze odmítnouti pod záminkou, že nemocný, o něž jde, ztratil svoji státní příslušnost, nebude-li současně dokázáno, že získal státní příslušnost státu jiného.

Článek 3.

Nebude se vymáhati ani od pokladen státních, zemských neb obecních, ani od jiných veřejných pokladen ve státě, kam osoby ošetřované jsou příslušny, úhrada výloh, o něž jde v předchozích člancích, totiž výloh, vzniklých ošetřováním a dopravou až na hranice země, jejímž je příslušníkem tělesně neb duševně nemocný, jakož i výloh pohřebních, vyjímajíc případy, uvedené v článku 5.

Článek 4.

Jestliže osoba ošetřovaná buď sama, neb jiné osoby, k tomu dle stávajících právních nařízení povinné, jsou s to hraditi řečené výlohy, zůstává vyhrazeno právo vymáhati jich zaplacení.

K tomu účelu každá ze smluvních stran se zavazuje poskytnouti svou pomoc straně druhé v mezích vnitřního zákonodárství, aby

rieure, afin que les frais comptés selon les taxes normales en vigueur soient remboursés par les personnes obligées.

Article 5.

Si dans un délai de trois mois du moment de la remise de la demande du rapatriement le consentement (au rapatriement) de l'Etat du malade n'est pas arrivé, l'Etat susnommé sera obligé de se charger des frais de la subvention dès l'écoulement du délai de trois mois susmentionné jusqu'au jour, duquel le consentement au rapatriement sera arrivé.

Article 6.

Le remboursement des frais, causés aux hôpitaux tchécoslovaques ou bulgares, par suite du traitement des indigents entre le 28 octobre 1918 et le jour, où cette convention entrera en vigueur, ne peut être exigé que conformément à l'article 4 de la présente convention.

Article 7.

La présente convention sera ratifiée et les ratifications respectives seront échangées à Sophia aussitôt que faire se pourra. Elle entrera en vigueur le jour de l'échange des ratifications et, dénoncée par une des Parties Contractantes, elle restera en vigueur encore une année à partir du jour de la dénonciation.

En cas de controverse, le texte français fera foi.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé la présente convention.

Fait en double à Sophia le 6 Juin 1925.

L. S. CH. KALFOFF m. p.

výlohy, počítané dle stávajících normálních tax, byly zapraveny osobami povinnými.

Článek 5.

Jestliže do tří měsíců od předání žádosti o repatriaci od státu osoby nemocné souhlas nedorazí, státu tomuto budou připsány k tíži výlohy ošetřování, počínajíc od tříměsíční lhůty až do dne, kdy souhlas k repatriaci dorazí.

Článek 6.

Úhrada výloh způsobených nemocnicím československým neb bulharským ošetřováním nemajetných mezi 28. říjnem 1918 a dnem, kdy tato konvence vstoupí v platnost, nemůže býti vymáhána, leč ve smyslu článku 4. této konvence.

Článek 7.

Tato konvence bude ratifikována a ratifikace budou vyměněny v Sofii co možná nejdříve. Vstoupí v platnost dnem výměny ratifikací, a bude-li vypověděna jednou ze stran smluvních, zůstane v platnosti ještě rok ode dne výpovědi.

V případě neshody bude autentickým text francouzský.

Na důkaz toho plnomocníci podepsali tuto konvenci.

Vyhotoveno dvojmo v Sofii dne 6. června 1925.

L. S. BOHDAN PAVLŮ v. r.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JI.
TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKO-SLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 6. KVĚTNA LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO ŠESTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

L. S.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny dne 15. května 1926 a že úmluva tato nabývá podle článku 7. působnosti dnem výměny ratifikací.

Dr. Beneš v. r.